

عنوان مقاله:

مدل بهینه سازی ناوگان اتوبوسرانی شهری با استفاده از الگوریتم ژنتیک

محل انتشار:

هشتمین کنگره بین المللی مهندسی عمران (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شهریار افندی زاده - دانشیار دانشکده عمران دانشگاه علم و صنعت

حسن خاکسار - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی و برنامه ریزی حمل و نقل، دانشگاه علم و ص

خلاصه مقاله:

طراحی شبکه اتوبوسرانی شهری مسئله مهمی است که بسیاری از محققان در تدوین روشهای مختلف آن تلاش نمود هاند. دلیل این امر، بزرگی مسئله و تعدد پارامترهای موثر در روند طراحی شبکه است. طراحی شبکه اتوبوسرانی یک فرآیند چهار مرحله ایست؛ طراحی خطوط، تنظیم زمانبندی، تخصیص ناوگان و تخصیص خدمه. اهداف مدلهای بهینه سازی شبکه های اتوبوس از دیدگاه مسافر، اپراتور شبکه و جامعه قابل بررسی است. هدف در این مقاله، کاهش هزینه های سیستم اتوبوس از دید اپراتور شبکه و جامعه است. در این مقاله یک روش جدید برای بهینه سازی ناوگان شبکه اتوبوسرانی با استفاده از الگوریتم ژنتیک پیشنهاد میشود و مدل ارائه شده بر روی یک شبکه شهری آزمایش و نتایج آن مورد تحلیل و ارزیابی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

بهینه سازی، ناوگان اتوبوسرانی، الگوریتم ژنتیک، شبکه خطوط اتوبوسرانی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/62228>

